

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 966/2019
08.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Ђенисова, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Ђенисова, адвоката Анђелије Васић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 227/13 од 10.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1130/18 од 29.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Ђенисова, адвоката Анђелије Васић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 227/13 од 10.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1130/18 од 29.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 227/13 од 10.09.2018. године окривљени Горан Ђенисов оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју му се има урачунати време које је провео у притвору од 08.10.2012. године до 17.12.2012. године, а на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 7 КЗ према окривљеном Горану Ђенисову изречена је мера безбедности одузимање предмета и то 112,97 грама опојне дроге марихуане.

Истом пресудом, на основу члана 261., 262. и 264. ЗКП, обавезан је окривљени Горан Ђенисов да накнади трошкове кривичног поступка, с тим што ће суд о висини трошкова одлучити накнадно посебним решењем.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Горана Ђенисова, адвоката Мирослава Тодоровића, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1130/18 од 29.01.2019. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Горана Ћенисова, адвокат Анђелија Васић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К 227/13 од 10.09.2018. године одложи, односно да усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Ћенисова је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд на главном претресу прочитао исказ сведока АА из истраге и са записника о главном претресу сачињеног пред ранијим већем, без сагласности одбране и одобрења већа из члана 21. став 4. ЗКП, због чега је према ставу одбране, правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се не може заснивати.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву изнетим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 406. ЗКП.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји уколико је пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Према одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, осим у случајевима посебно прописаним у законнику, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. ЗКП, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога.

Из списка предмета произилази да је исказ сведока АА, дат пред истражним судијом дана 04.03.2013. године и на главном претресу дана 27.02.2015. године,

прочитан на главном претресу одржаном дана 10.09.2018. године, на основу напред цитираног члана закона, обзиром да у више покушаја није успело довођење наведеног сведока од стране полиције и исти је био недоступан државним органима, што је јасно наведено на страни 9. образложења првостепене пресуде.

Међутим, записник о испитивању сведока АА не представља незаконит доказ у смислу навода захтева, имајући у виду да се сагласно одредби члана 406. став 1 тачка 1) ЗКП упознавање са садржином записника о исказу сведока обавља на основу одлуке судећег већа, то у конкретном случају није ни била потребна сагласност странака за читање овог исказа односно сагласност већа из члана 21 став 4. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Као незаконит доказ, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава и исказ мајке окривљеног Горана Ђенисова –ББ, наводећи да је наведени сведок привилеговани сведок, због чега је њен исказ требало издвојити из списка предмета или га не користити.

Из списка предмета произилази да је сведок ББ, у смислу одредбе члана 94. ЗКП упозорена да није дужна да сведочи, с обзиром да јој је окривљени Горан Ђенисов син, те да се у истрази и на главном претресу користила својим правом да не сведочи у поступку који се води против њеног сина.

Како је сведок ББ изјавила да неће да сведочи у поступку који се води против њеног сина, то је очигледно да правноснажна пресуда није ни донета на основу њеног исказа, већ на основу других доказа изведених током поступка, а њен исказ, будући да није ни дат, није морао да се издваја из списка предмета.

Из напред наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењен је неоснованим у погледу навода којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер је иста образложена чињенично, наводима да првостепени суд није доказао биће кривичног дела за које је окривљени осуђен, као и да се није бавио кривицом и радњом извршења кривичног дела, у смислу обавезних елемената бића кривичног дела, што представља чињенично утврђење суда и као такво не представља законом дозвољени разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је изрека пресуде противречна сама себи, да су разлози пресуде противречни изреци, да пресуда нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања, да су разлози који су дати нејасни и у знатној мери противречни, да у погледу чињеница које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и такође указује на повреду члана 15. и 350. став 2. ЗКП наводећи да је суд у току доказног

поступка по сопственој иницијативи без предлога тужиоца или одбране из ходника увео супругу окривљеног да сведочи иако се није указала потреба за њеним сведочењем. Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, наведене повреде, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Ђенисова оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић